

Hvor er det klogt. Hvor er det egentlig klogt skrevet. Det er også skrevet af socialdemokrater, men det er faktisk ved at være over halvandet år siden.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Det er en replik til hr. Jesper Langballe, som jeg har fået lov af formanden til at komme med, for det var jo et uhørt demagogisk svar, jeg fik fra hr. Langballe.

Jeg må slå fast: Jeg kunne ikke drømme om at fratage nogen, heller ikke hr. Langballe, retten til at diskutere med sig selv. Jeg har heller ikke drømt om at fratage nogen retten til at problematisere et teoretisk emne. Men det, jeg synes er lidt træls, er, hvis man prøver at beklukke andres motiver, og særlig når det tydeligt står i lovforslaget, at forskningsfriheden skal sikres, synes jeg det er lidt ærgerligt at beklukke Det Konservative Folkeparti og Venstres intentioner, for så vidt angår forskningsfriheden. Den vil vi faktisk værne om.

Lad mig citere direkte fra lovforslaget, hvor der står i § 2, stk. 2, under formålsparagraffen: »Universitetet har forskningsfrihed og skal værne om denne og om videnskabsetik.«

Det har sit selvstændige stykke. Jeg synes ikke, det er Folketinget værdigt, at vi diskuterer tingene på den måde, som hr. Langballe lægger op til. Vi vil kæmpe for forskningsfriheden, og skulle det vise sig i det virkelige liv, at forskningsfriheden ikke bliver respekteret, så er vi parat til at gå i aktion herindefra.

(Kort bemærkning).

Lene Jensen (S):

Jeg vil sige til diskussionen om forskningsfriheden og om, hvorvidt forskning skal være nyttig eller unyttig, at det med at diskutere nyttighedsbegrebet er godt nok, men lad det nu ligge.

Kl. 11.30

Jeg synes, at det der med, hvad der er i selve formuleringerne, og hvad der ikke er i selve formuleringerne, sådan set er det, der er værd at beskæftige sig med. Sådan som jeg har forstået det, er det nye i denne lov i forhold til den gamle netop den beskrivelse af, hvad der skal ske i den tid, hvor man ikke lever op til de forpligtelser, der følger af et ansættelsesforhold, forpligtelser, der i øvrigt også er i den gamle lov. At det skulle være et angreb på forskningsfriheden, kan jeg simpelt hen ikke se.

Jeg synes, at diskussionen kører på to niveauer. Den kører på det der med, hvorvidt bestyrelsen formodes at have fingrene direkte nede i den enkelte forskers måde at tænke på, og den kører på forholdet mellem institutledere og den enkelte forsker. Begge dele er relevante, men jeg kan simpelt hen ikke se det her. Men som sagt må vi jo tage det tekstnært under udvalgsarbejdet, hvis det er noget, der kan vække så mange kloge menneskers store bekymring.

Det næste er både i forhold til fru Margrethe Vestagers påpegning af vores ønsker om dispensationsmuligheder, som jeg egentlig mente jeg besvarede i fru Margrethe Vestagers første spørgsmål, og så i forhold til det med den politiske situation, og hvem der trykker på hvilke knapper: Da denne politiske aftale blev lavet, kom det til mig, som det gør i enhver ordførers liv, at man dels må gøre op, hvilke brikker man kan flytte med, dels se på dem, som man ikke ved, hvordan vil flytte sig, hvis man flytter nogle andre.

Det er derfor, der er denne samlede vurdering, og det er en vurdering, som jeg står ved, og som jeg egentlig ikke tror behøver yderligere forklaring.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg synes, det var relativt klar tale: De steder, hvor man stemmer og har direkte indflydelse, bliver der færre af, men de steder, hvor man kan gøre sine rasende gode argumenter gældende, er der endnu, eller måske bliver der flere af dem. Hvis man går fra både at kunne komme med gode argumenter og stemme til kun at kunne komme med sine gode argumenter, er det altså en samlet tilbagegang. Det kan godt være, at jeg har en meget absolut opfattelse af demokrati, som jeg bliver anklaget for, men det vil jeg så gerne stå ved. Jeg kan simpelt hen ikke forstå, hvordan det kan stemme overens.

Nu fik jeg lige fingrene i hr. Morten Homanns udprint af jeres demokratiopfattelse, og det er normalt også den, jeg opfatter i har. Jeg kan ikke forstå, hvordan det kan stemme overens. Jeg prøver lige at læse lidt op: Demokratiet kan kun udvikles og bevare sin livskraft, når der er mange, der er engageret i at træffe de fælles beslutninger. Dette forudsætter en konstant stræben for at bevidstgøre og udvikle den enkeltes selvstændige stillingtagen.